

ЯК ЦІТОВА
З БУЗАВАЙ
«ЖАЊІЛІ»

ЧЫРВОНКА

Выдаецца
з 9 жніўня 1917 г.

Родная газета на роднай мове

ЗВЯЗДА

4

КАСТРЫЧНИКА 2018 г.

ЧАЦВЕР

№ 191 (28807)

НАПЕРАД!
НА ПОЛІ
І ПА ЖЫЦЦІ!

ЧЫРВОНКА

ЦЫТАТА ДНЯ

Ігар ПЕТРЫШЭНКА,
намеснік прэм'ер-міністра:

«Асабістыя прыёмы дазваляюць бачыць і адчуваць настроі людзей, праблемы, з якімі яны жывуць. Выезды ў рэгіёны — гэта магчымасць выслухаць людзей, выпрацаваць канкрэтныя шляхі вырашэння пытанняў, якія іх хвалююць, трансфармаваць іх у тых ці іншых кіраўніцкіх рашэнні, якія ў канчатковым выніку накіраваны на стварэнне спрыяльнага камфортнага асяроддзя для любога грамадзяніна, дзе б ён ні жыў: у вёсцы, горадзе, малым населеным пункце, раённым цэнтрам».

КОРАТКА

● **Прэзідэнтам Міжнароднай федэрацыі шахмат на Генеральнай асамблеі гэтай арганізацыі ў Батумі абраны расійскі Аркадзь Дварковіч.**

● У Брэсце адкрылі гарадскую бальніцу паліатынай дапамогі — хоспіс.

● У Нацыянальнай школе прыгажосці прайшла прэзентацыя дызайнерскіх убораў, у якіх уладальніца тытула «Міс Беларусь 2018» Марыя Васілевіч прадставіць краіну на конкурсе прыгажосці «Міс свету 2018».

● Маларыцкі кансервавы камбінат перааснасіць лінію па выпуску дзіцячага харчавання.

● Чатырохпалосную бетонную дарогу пабудуюць на пад'ездзе да Магілёва з боку Чавус.

ISSN 1990 - 763X

18191>

9 771990 763008

Душэўная работа

Таццяна ДЗЯНІСАВА-БЕРАШЭВІЧ (у цэнтры) — старэйшына пяці вёсак Сенненскага раёна: Бярозкі, Гуліна, Падграддзе, Цыганкі і сваёй роднай — Бор. Жыхары гэтых населеных пунктаў звяртаюцца да Таццяны з рознымі жыццёвымі пытаннямі і праблемамі. Дзякуючы руплівай старэйшыне, мясцовы сельскі Савет заўсёды ў курсе жыцця вясцоўцаў. А яшчэ Таццяна Віктараўна дапамагае сваім землякам як сацыяльны работнік, пад яе апекай

некалькі адзіночых і састарэлых людзей, дзве сям'і пенсіянераў. У тым ліку і сям'я Сцяпана і Валянціны ЛЯЎКО (на фота), для якой жанчына стала родным чалавекам. Яны — былыя суседзі, ведаюць адно аднаго шмат гадоў. Таццяна расла на іх вачах, працавала побач у калгасе. Такія даверлівыя адносіны ў наш час — сапраўднае золата.

Анатоль КЛЯШЧУК, фота аўтара.

Навуковы падыход

Меліярацыя: з балота ў цывілізацыю

Ці правільна мы зрабілі, асушыўшы дрыгву,
і што рызыкуем страціць,
калі зноў адпусцім яе на волю

Маладыя жыхары нашай краіны нават не ўяўляюць, як выглядала гэта зямля яшчэ гадоў 60 назад. Мы прывыклі бачыць прыгожыя, дагледжаныя палі, лугі і пашы... Ужо мала хто памятае, што ледзь не палова свабоднай ад лесу і вадаёмаў тэрыторыі ў сярэдзіне XX стагоддзя была непрыгоднай для сельскай гаспадаркі. Тут панавалі непразглядныя дрыгвы і ўчасткі з залішне пераўвільготненай глебай. І толькі пасля правядзення масавага асушэння, якое пачалося ў 1966 годзе, «людзі на балоце» атрымалі магчымасць заняцца раслінаводствам і жывёлагадоўляй на сучасным узроўні.

Аднак эксплуатацыя пабудаваных меліярацыйных сістэм сёння патрабуе не толькі значных выдаткаў на іх абслугоўванне, але і прынцыпова новых падыходаў у дзейнасці сельскагаспадарчых прадпрыемстваў. Асаблівую актуальнасць праблема набывае зараз, калі мы ўсё часцей апынаемся пад ударам прыродных катаклізмаў. Аб гэтым размова з кандыдатам тэхнічных навук дырэктарам Інстытута меліярацыі Нацыянальнай акадэміі навук Мікалаем ВАХОЊІНЫМ.

СТАР. 13

Занятасць

ЧАМУ БЕСПРАЦОЎНЫ НЕ МОЖА «СУСТРЭЦА» З ВАКАНСІЯЙ?

Рынак працы змяняецца,
і наяўнасць дыплама нічога не гарантуе

На беларускім рынку працы ёсць самыя розныя вакансіі — як з заробкам, што ледзь перавышае бюджэт пражытковага мінімуму, так і такія, што прапануюць сярэдняю па краіне зарплату, а таксама значна вышэйшую за сярэдняю — ад 2000 рублёў. Апошніх, вядома, менш за ўсё, і яны прадугледжваюць высокую кваліфікацыю, якой многія беспрацоўныя не маюць...

СТАР. 4

